

forstaaer man derved forfaldne Subjecter, om jeg saa maa sige, der leve af at være et Slags Lommeprocurotorer, og som fra visse Sider ere meget ilde set; men det er gjerne Folk, hvis Skriveri ikke er farligt for Embedsstanden, det er gjerne Folk, som blot tænke paa at vinde Stillingen, uden at bryde sig om, hvorvidt deres Arbejde er godt eller slet, og Faren for dem troer jeg derfor er virkelig slet ingen. Naar ikke Ansøgeren selv er istand til eller kan faae en Mand til af Interesse for Sagen grundigt at svare paa Erklæringerne, saa troer jeg slet ikke, der er Grund til nogen Frygt. At Skrivemaaden kunde være fornærmelig for Vedkommende, er Noget, som jeg ikke seer, Lovforslaget i mindste Maade kan lide under, thi det maa jo blive en særlig Sag bagefter, som aldeles ikke vedkommer de Grunde eller Modgrunde, som ere anførte. Naar det endelig er fremhævet, at det vilde være rigtigt at indsætte forskellige formelle Bestemmelser i dette Udkast, som enkelte Talere have meent, at der savnes i det, saa er det min paa Erfaringen og paa denne Sags tidligere Historie grundede Overbevisning, at, naar man gjør det — og det har jo flere Gange været forsøgt —, skader man mod sin bedre Villie Sagen, istedetfor at gavne den, thi man kommer da til at drøfte og prøve, om ogsaa disse formelle Bestemmelser ere praktiske, da blive de naturligvis upraktiske for dem, der ikke selv have foreslaaet dem, og man vil da være lige nær, man vil da komme tilbage til at opgive disse formelle Bestemmelser, fordi det vil findes, at de fra Modstandernes Side ansees for upraktiske. I det jeg forøvrigt vil takke ethvert Medlem, der ved Endringsforslag vil gjøre Sit til at forbedre Loven, maa jeg udtale, at det Gæste, der skulde bevæge mig til paa dette Stadium at stemme paa Medsættelsen af et Udvalg i denne Sag, skulde være, hvis den høitærede Justitsminister vilde erklære, at Loven, omtrent saaledes som den lyder, men med de fornødne formelle Bestemmelser, vilde betragtes gunstigere af Hs. Excellence, end den betragtes i den Skikkelse, hvori den nu foreligger. Saasnart der kommer en saadan Erklæring fra Hs. Excellence, skal jeg med stor Fornøielse stemme for et Udvalg, men uden den troer jeg ikke, man for Die-

bliffet gavner Sagen ved Medsættelsen af et Udvalg.

Buchwald: Den ærede Rigsdagsmand, som har indbragt dette Lovforslag, har svaret paa mine Erindringer, men han har dog ikke yttret sig paa en saa omfattende Maade, at jeg derved har kunnet komme til nogen anden Overbevisning end den, jeg allerede har udtalt, at Loven mangler mangfoldige Former, som ere absolut nødvendige, for at den kan tages tilfølge. Den ærede Rigsdagsmand har sagt, at det i hvert enkelt Tilfælde maatte kunne overlades til Ministeriet eller vedkommende Overøvrighed at bestemme den Maade, hvorpaa der skulde gives Ansøgeren eller Klageren Leilighed til at gjøre sig bekendt med de afgivne Erklæringer, men det vilde dog være noget Vilskaarligt med Hensyn til en Lov, der fastsætter saa betydelige Forandringer fra hvad der hidtil har, om ikke i Virkeligheden, været brugt, saa dog havt Hjemmel i Lovgivningen. Det er vist, at saadanne Erklæringer fra Autoriteter ikke ere blevne holdte hemmelige, thi ingen Embedsmand kan udføre sine Forretninger uden ved Hjælp af Con-
toirpersonale, han kan heller ikke skjule sin Erklæring, da han maa indføre den i sin Copibog, som meget let kan blive efterseet, baade af den Eine og af den Anden; forsaavidt Erklæringer afgives af Commissioner, der bestaae af et ikke ubetydeligt Antal Medlemmer, er det saa rimeligt, at man privatim meget let ved at omtale en Sag og hvad Skjæbne den har havt i den eller den Commission, kan komme til Kundskab om disse Erklæringer. I Virkeligheden forholder det sig altsaa saaledes, at der saagodt som ingen Hemmeligholdelse finder Sted i denne Henseende, men Loven er der nu engang, og i enkelte specielle Tilfælde, hvor det kan være af Bigtighed, er det dog muligt at holde Erklæringerne hemmelige. At der opstaaer stor Skade for eller Fornærmelse mod Ansøgeren derved, at den, der afgiver Erklæringen, skulde kunne debitere aabenbar urigtige og falske Fremstillinger, det er ikke antageligt, thi der er Midler nok til at komme til Kundskab om saadanne Fremstillinger, naar de afvige betydeligt fra det virkelig for Haanden værende Tilfælde,